

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

קל"ב
שנה ג'

תזריע-מצורע

תשפ"ו

ליל שישי תזריע-מצורע
במאנסי תשפ"ה

מלוח מלכה שבת התזועדות
עם בחורי הישיבה

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת תוריע מצורע תשפ"ה במאנסי

הכנה לקבלת התורה

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף כעת בשני עניינים חשובים יחד, קודם יש כאן סעודת הילולא של הצדיק הגדול, הרה"ק ר' ישעי' ב"ר משה זכותו יגן עלינו, וכן יש כאן סיום מסכת מכות, אנו זוכים ללמוד כל יום דף, לומדים עוד דף ועוד דף וזוכים לסיים מסכת אחר מסכת, ובעז"ה בסיון תשפ"ו נסיים את הש"ס, ואז נתחיל מחדש, הרי אנחנו כעת בימי הספירה, ואנו מתכוונים לחג הקדוש של קבלת התורה, וזה זמן להתכונן עם תורה ומצוות לכבוד החג, דבר בעתו מה טוב, כשעומדים כעת בעת סיום מסכת ובזמן של הכנה לקבלת התורה, אנחנו צריכים להתחזק בלימוד התורה בכל יום ויום.

ירידת הדורות

אנחנו למדנו היום בדף האחרון במסכת מכות, ר' חנניא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להן תורה ומצוות, והמשנה מונה שם כל מיני מצוות שהאדם היה בין כה מקיים אף אם לא היה מצווה על כך, למשל איסור אכילת דם, הרי בין כה בן אדם נגעל מזה ואף אחד לא היה שותה דם, ובכל זאת נתן הקב"ה איסור אכילת דם, כדי להוסיף לאדם זכויות נוספות, והגמרא מסבירה שבתחילה נתן משה רבינו לבני ישראל תרי"א מצוות, ובי מצוות שמעו מהקב"ה בעצמו, אנוכי ולא יהיה לך, ואח"כ בא דוד והעמידן על י"א מצוות, ואח"כ בא ישעיהו הנביא והעמידן על שש מצוות וכו', וכתב

שם הריב"ן: בתחילה היו צדיקים והיו יכולים לקבל מצוות הרבה, אבל הדורות האחרונים לא היו צדיקים כל כך, ואם צריכים לשמור כל תרי"ג מצוות אין לך אדם שזוכה לכך, לכן בא דוד והעמידן על י"א מצוות, כדי שיזכו ישראל ויקיימו אותם, בכל דור הלכו הצדיקים והתמעטו ולכן לאחמ"כ בא ישעיהו והעמידן על שש, ואח"כ בא מיכה והעמידן על שלש, ושוב חזר ישעיהו והעמידן על שתיים, ובא חבקוק והעמידן על אחת, וצדיק באמונתו יחיה.

הצדיקים מתמקדים בכל דור במה שצריך

דברי הגמרא כאן הם נפלאים ביותר, דהרי חס ושלום לומר שאין היום תרי"ג מצוות, ומסבירים המפרשים שהכוונה היא שהצדיקים בכל דור ודור בחרו לעצמם באיזה מצוות להתמקד באותו הדור, בוודאי מחוייב כל אחד לשמור על כל המצוות, אבל הצדיקים אומרים לאדם מה חובתו בעולמו, מה ד' דורש ממך, על מה להשקיע את כל הכוחות, זו היתה עבודת הצדיקים בכל דור ודור, שהשקיעו כוחות עצומים לקרב את לבבות ישראל אל הקב"ה ואל התורה, ולכן בכל דור ודור בחרו כמה נקודות שבהן ישקיע האדם את כוחו, וכשישקיע בהן כוחות ויהיה חזק בהן הוא יוכל להגיע למדריגות הגבוהות ביותר, ובוה מבינים למה מוהרא"ש דיבר כל כך הרבה מכמה שיחות של רבינו, כגון שיחה ע"ו [דרך הלימוד], ושיחה י"ט [התורה מקדשת את האדם], ושינן

לתת אוכל לנשמה

סבתא שלי ע"ה היתה גרה בעיר אוהעל בהונגריה, והיא סיפרה לי תמיד איזה רעב נורא היה שם, אי אפשר בכלל לתאר מה זה רעב שהיה פעם, היום אין את הרעב הזה, היום יש רעב לתורה, אברך אחד אומר לי, ראש הישיבה לא משפיע שפע והוא משפיע רק משניות, בוודאי שצריך להשפיע שפע, אבל אני אומר לכם שהמשניות ישפיעו לכם שפע, היום אין אנשים שמתים מרעב, לפני שנים רבות אנשים פשוט מתו ברחוב מרעב, והיה צדיק וחילק לאנשים אוכל לרעבים במסירות נפש, זכינו ואלפים ורכבות מבני ישראל מתקשרים ביום זה לצדיק הקדוש ר' ישעי', ואנשים מרגישים קשר עמוק לצדיק, אבל אנחנו צריכים לדעת שכל זה קרה רק לאחר פטירתו, דאילו בחיים חיותו של צדיק גדול זה, היתה התנגדות גדולה עליו, והיתה מחלוקת גדולה עליו, כמו שהיה בכל הדורות שהיתה מחלוקת על הצדיקים של אותו הדור, והיום פעולותיו של הצדיק להאכיל אנשים יתקיים יותר בלהאכיל את הנשמות, כי יש לכל אחד אוכל בבית, אבל אין לאנשים אוכל לנשמות.

פרנסה יש לכולם

הרה"ק ר' נתן כותב, שלדברים ההכרחיים שהאדם צריך, הקב"ה בוודאי נותן לכל אחד, וכל הצעקות שיש לאדם על פרנסה וכו' זה רק על מה שהוא רוצה יותר ממה שהוא צריך, אברכים לא חיים נכון ולכן אין להם פרנסה, אני לא יודע מי אשם בזה, אם המוכרים או המתווכים וכו', אבל כשאברך הולך לקנות רכב, מגיע המתווך ואומר לו תוסיף עוד מאה דולר ויהיה לך רכב יותר נוח וכו', אותו דבר כשמישהו נכנס לחנות לקנות

אותם שוב ושוב, כי כך היתה עבודת הצדיקים, שבכל דור ודור הם לקחו ענין אחד שבו יש להתמקד ולהתרכז, ועל ידי זה יצליחו, ומוהרא"ש ידע שרק על ידי לימוד התורה נוכל להתמודד בדור קשה זה, ולכן הדגיש את לימוד הדף בכל עת מצוא.

הרעב לרוחניות

כשאנחנו יושבים בסעודת הלולא של הצדיק הקדוש ר' ישעי' מקרעסטור, אנחנו צריכים להתבונן בעבודתו הקדושה, אי אפשר כלל להשיג בגדולתן של צדיקים, אבל לפי ראות עינינו עיקר עבודתו היתה בעשיית חסד, ליתן אוכל לעניי ישראל, בדורינו אנו יש נסיון אחר, זה נכון שעמך ישראל צריכים פרנסה, וצריך לשלם משכנתא, וצריך לחתן את הילדים, אבל אין כל כך את העניות והדחקות שהיתה באותה תקופה, הצדיק נתן לאנשים קצת לחם ומרק, והיום ב"ה אנשים יכולים להשיג קצת לחם ומרק, אבל יש משהו אחר שחסר, כפי שרבינו אמר [שיחות הר"ן שיחה כ"ג], שבעולם האמת יש לאנשים רעבון גדול, הנשמות רעבות לקצת תורה. ובאמת ענין זה הוא לא רק לעתיד לבוא, אלא אף כאן בעולם הזה אנשים רעבים מאוד, אם אין זוכים ללמוד תורה, ולא זוכים להתפלל כראוי, ולא חושבים מהקב"ה, ולא יודעים שהם חשובים להקב"ה, ולא יודעים שהתפילין והציצית והשחרית מנחה וערבית הם הדברים החשובים ביותר, האדם נכנס לרעבון עמוק, האדם הרבה יותר רעב כשלא לומד תורה, מאשר הרעב שיש לאדם כשלא אכל מרק, אי אפשר לתאר את הרעב שיש לאדם שלא לומד תורה, 'לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר השם'.

ששואלים את האדם אחרי פטירתו היא 'מה שמו', והאדם לא יכול לענות מרוב דכאון ושברון, כפי שרבינו אומר [שיחות הר"ן שיחה מ"ג] שמשברון לב האדם לא יודע לענות מה שמו, ואח"כ אומרים לו עמוד וערוך משנה שנית, שיתחיל להגיד את כל המשניות שגרס וקרא, ואם הוא צחק ממשניות, וצחק מדרך הלימוד ומהצדיקים שגילו לנו לגרוס משניות, רע ומר יהיה גורלו.

אין מי שיכול לחלוק על דרך הלימוד של רבינו

רבינו נתן לנו דרך הלימוד שכל כך מאיר לנו וממתיק לנו את החיים, יש המון המון דברים טובים בהתקרבות שלנו לרבינו, אבל אני אומר לכם שעל זה לבד היה שווה כל ההתקרבות, רק על דרך הלימוד לבדו שווה הכל, אברך יכול לשבת בבית עם משניות וגורס פרק אחרי פרק, אין משהו יותר גדול מזה, ורבינו אומר לנו בצורה ברורה, שזה נחשב ללימוד התורה, אין צריכים בלימוד כי אם האמירה, ויכולים לבוא אחרי זה כל ראשי הישיבות וכל מגידי השיעור וכל המשפיעים והצדיקים ויכולים להגיד שזה לא נחשב לדרך הלימוד, אף אחד מהם לא יכול לבטל את דברי הצדיקים הקודמים, אף אחד מהם לא יכול לזלזל בדברי רבינו, לא מי שמתנגד לרבינו ולא מי שחסיד ברסלב, אחרי שרבינו אמר שהעיקר זה האמירה, אז זה בדיוק כך, כפי שרבינו אמר לר' נתן אחרי התקרבותו, שיגרוס בכל יום ח"י פרקים משניות, לפעמים כשאני אומר כך, אנשים מסתכלים עלי כאילו נפלתי מהירח, לכן אני אומר לכל מי שמסתכל עלי כך, הרי אני לא מבקש ממך כסף, ואני לא מבקש שתמסור משהו מהחיים שלך, אתה לא צריך לפטר את החברותא שלך, ואתה לא צריך לעזוב את הקהילה

בעקיטשע, אומר לו המוכר, אתה חייב גם חליפה, הרי האברך לא צריך חליפה, אבל הוא חי חיי הפקר ויוצא עם עוד כמה דברים מהחנות, ובסוף הוא צועק שאין לו פרנסה, ועל זה אומר ר' נתן שאנשים צועקים על פרנסה אבל האמת היא שיש להם את הדברים ההכרחיים, אשרי האדם שזוכה והוא חי חיי פרנסה הגונים, ויש לו לחם לאכול ובגד ללבוש, אבל מה יהיה עם האוכל לנשמה, אי אפשר לתאר את הרעבון הזה, בן אדם עולה למעלה והנשמה צועקת שהיא רעבה [כמבואר בשיחות הר"ן שיחה כ"ג].

אי אפשר לתאר מה יהיה אחרי הפטירה

הפטירה וההגעה לעולם הבא זה משהו שכל אחד מאיתנו יצטרך לעבור, אף שקשה לנו לצייר את זה לעצמינו, בדיוק דיברתי על זה היום לבחורים, שר' נתן אמר שאת הכל הוא יכול לתאר לעצמו, רק דבר אחד הוא לא יכול לתאר, איך זה יראה כשיצטרך להיכנס לקבר, הוא לא מסוגל לתאר איך יראה יום הפטירה, הרי ר' נתן עבר דברים נוראים בחייו, הוא הדפיס ספרים בזמנים שהיה אסור להדפיס, והוא ישב ככלא וכל המתנגדים צחקו עליו שהוא נכנס לכלא, וכששאלו את ר' נתן מה הוא חשב באותה שעה כשהמתנגדים צחקו, הוא אמר שחשב שזה כבר ארבעים שנה אחרי פטירתו, ומה איכפת לו, ואע"פ שיכל לתאר לעצמו הכל, בכל זאת הוא אמר שהוא לא יכול לחשוב לעצמו את ה'ברוך הבא' שיהיה לו אחרי פטירתו בקבר, בן אדם יכול לתאר לעצמו כשאלך למקום פלוני יקבלו אותי כך וכך, אבל אין לי מושג איך יקבלו אותי בקבר עם כל המזיקין שיהיו שם, אבל צריך לדעת שזה משהו שכל אחד ואחד יעבור, ושם לא עוזר כלום, השאלה הראשונה

מתחיל להרגיש קשר אמת עם הקב"ה.

המשניות נותנים שובע פנימי

אני אומר את הדברים האלו לכל אחד שרוצה להתקרב מחדש, יושבים כאן נכדים של מוהרא"ש וזו זכות גדולה בשבילי, כי מוהרא"ש ביקש ממני שאקרב את הנכדים שלו, ואני מבקש מכולם תקחו את המשניות מחדש ותרגישו הרגשה עילאית, תדעו שהמשניות זה בדיוק הפוך מהטלפון, כי כשמשתמשים בטלפון מרגישים טוב ורואים דברים מעניינים, וממש מרגישים שנמצאים בקרעסטיר ואומאן, אין לי מושג מה עוד רואים שם חוץ מזה, אבל אחרי שמסיימים להשתמש בטלפון מרגישים כזו ריקנות, ומסתכלים עוד ועוד כדי להתמלא ועדיין מרגישים ריקים לגמרי, ואז רצים לעוד ועוד דברי הבל, מאיפה מגיע דבר כזה שבחור או אברך יקחו ח"ו סמים, הכל מגיע מהרגשה נוראית של ריקנות, כי אין לזה שום הגיון שאדם נורמלי יגע בדברים כאלו, ורק מי שלא מסוגל להרגיש את עצמו ורוצה לברוח מעצמו נוגע בזה, והמשניות זה בדיוק הפוך מזה, כי אולי בשעת הלימוד יש כאלו שעדיין לא מרגישים טעם טוב בלימוד, אבל מיד בסיום הלימוד מרגישים מלאים בסיפוק רוחני, מרגישים שובע פנימי.

חג השבועות אחרי ההתקרבות

כשאנחנו עומדים כעת בימי הספירה ומתכוננים ליום קבלת התורה, אנחנו חייבים להתכונן כראוי, אנחנו כבר אוחזים באמצע השבוע השלישי של ימי הספירה, אנחנו באמצע ימי הטהרה, בואו ניתן לנשמה שלנו לאכול, לכבוד הילולת הצדיק ר' ישעי' ב"ר משה, ניתן צלחת מרק לנשמה, הצדיקים האכילו

שלך, תנסה גם את זה, אתה יושב בבית ואשתך בין כה עסוקה עם אחותה בטלפון, תוציא כרך משניות ותגרוס כמה משניות ותראה בעצמך מה זה יעשה לך, זה ידבק אותך להקב"ה.

הטעם הטוב במשניות

לקנות היום משניות זה לא דבר יקר, פעם זה היה עולה הרבה כסף, סבתא שלי ע"ה סיפרה לי, שזקיני הרה"ק מקארלסבורג זצ"ל, מכר אחרי החתונה שלו את המנורה שלו, ושאר כלי כסף, כדי שיוכל לקנות תלמוד ירושלמי, אני ראיתי את הגמרא הזאת, כתב ישן לא קריא, אנשים בדורות הקודמים הורידו מפת לחמם כדי לקנות ספרי קודש, אבל היום הכל כל כך זול וכל כך יפה, אפשר לקנות היום את כל היששה סדרי משנה' בכרך אחד, בעשרים דולר, תקנו את זה ותנסו לגרוס את זה, אני אומר לכם שהחיים ישתנו לכם, רבינו אמר [שיחות הר"ן שיחה י"ז] אם התורה תראה לך פנים לא תרצה שום דבר חוץ מהתורה, ויכול להיות שבהתחלה זה יהיה קשה, אבל כשתופסים את הטעם הטוב רואים כמה זה משנה את החיים, אני זוכר שבתחילת התקרבותי הגעתי למוהרא"ש ואמרתי לו שאני רוצה לספר לו מה עובר עלי, אמר לי מוהרא"ש תגרוס משניות, וכשהתחלתי לגרוס הרגשתי שאני לועס משהו בלי טעם, אולי בתחילת מסכת ברכות עוד היה קצת טעם, אבל אחרי זה כל סדר זרעים לא הרגשתי שום טעם, אבל אחרי שסיימתי לגרוס הרגשתי שובע פנימי, כשאדם מרגיש ריקנות זו הרגשה נוראית, זה צער גדול מאוד, בן אדם מסתובב מפה ולשם והוא נקרא בחור טוב או אברך טוב, אבל הוא יודע כמה הוא רחוק מהקב"ה, וכשהאדם מתחיל לטעום את הטעם של התורה הקדושה, ובפרט בלימוד המשניות, הוא

מישהו ומציע על איזה חומר מאוד חזק שמצליח להוציא, אותו דבר זה משניות, במקום שתלכו לחפש כל מיני עצות, אני מציע לכם את החומר החזק ביותר, משניות תנקה לכם את הכתמים הקשים ביותר, כך גילו לנו הצדיקים הקודמים, הם גילו לנו שהמשניות יכולים לנקות הכל.

תמיד אפשר ללמוד בדרך הלימוד

אם מישהו רח"ל ראה ראה אסורה או חשב מחשבה אסורה, או ח"ו נפל ופגם במעשה, ונפל בפגם הברית, הרי הוא מכתים את נשמתו בכתמים נוראים, אי אפשר בכלל לתאר את המכשול הנורא שיש בזה, והגיעו הצדיקים שמרחמים על נשמותינו ורוצים להאכיל את הנשמות הרעבות, ואומרים לנו לקחת את המשניות ולהאכיל בהם את הנשמה, ולנקות את הנשמה, ואני רוצה להגיד לכל אלו שרוצים להחביא את ההתקרבות כי מפחדים ממחלוקת, תדעו לכם, שדרך הלימוד זה משהו שאפשר לעשות בהסתרה, למסיבה בישיבה אתם לא יכולים לבוא כי אולי יראו אתכם בתמונות, ואולי מישהו יראה אתכם עובר ברחוב ליד הישיבה, אבל בדרך הלימוד אפשר להשתמש בכל מצב וזמן, אפשר לשבת בבית ולגרוס משניות ואף אחד לא יודע מזה, ואפשר להקשיב לשיעורים מכל מקום, ומי שמפחד שישגור את הוילונות בבית שאף אחד לא יראה שהוא פותח משניות, להבדיל כמו שהאברך משתמש בטלפון הוא בודק בחלון שאף אחד לא יכול להסתכל, ואז הוא פותח את הטלפון וירחם השם מה שהוא רואה שם, אני לא מבין איך האברך לא מתבייש מעצמו, בבית מדרש הוא מחשיב את עצמו כאברך חשוב, וכל פעם יש לו איזה הערה להגיד לגבאי, והוא לא מתבייש לראות את

אנשים רעבים, ואנחנו נאכיל את הנשמה המורעבת שלנו, אני זוכר את החג השבועות שהיה לי לפני ההתקרבות, כמה שבכיתי ב'אהבה רבה', בכיות נוראות, ואחרי זה לא היה כלום, ידעתי שיש צדיקים ולומדים אבל אני לא יכול להיות חלק מזה, והיום אני יודע שאני יכול לגשת לחג השבועות אחרי שסיימתי ששה סדרי משנה, אנשים יכולים לגשת לחג השבועות אחרי מאות פעמים שסיימו ששה סדרי משנה, זה נכון שצריך לדבר על לימוד הגמרא, וצריך לדבר על עוד נושאים רבים ואי אפשר לעכב את כל השיעור על לימוד משניות, אבל אני חייב לבקש ממכם שתצטרפו ללימוד משניות, זה הדבר שיכול לשנות אתכם לגמרי.

המשניות מנקה ומוכך

יושב כאן בחור שהיום נהיה בר מצוה, אני רוצה לספר לך איך הרגשתי ביום הבר מצוה שלי, ביום שנהייתי בן שלש עשרה הייתי בטוח שאני הולך להיות הצדיק הגדול ביותר, אבל אחרי יומיים כבר החלטתי שזה לא אני, אני לא יכול ללמוד, אני לא מסוגל להבין, אם היה לי מישהו שהיה אומר לי תיקח משניות ותגרוס, כמה שהייתי יכול להחיות את עצמי, כאן בתלמוד תורה יש ילדים קטנים שמסיימים אין ספור פעמים משניות, עומד כאן לידי ילד בן תשע שכבר סיים כמה פעמים ששה סדרי משנה, מוהרא"ש כותב שלימוד המשניות מנקה את נפש האדם, אף אם יש כתמים חזקים שאי אפשר לנקות אותם, יש ביכולת המשניות לנקות ולזכך אותם, לפעמים יש בגד שאף אחרי שהוציאו ממכונת הכביסה לא ירד הכתם מהבגד, ומתחילים להתקשר לחברות ולאחיות מה לעשות, ויש שמציעים חומר כזה ויש חומר כזה, ואז מגיע

לבית המדרש, ולא נותנים לו להיכנס, ורבינו ממשיך בהילוכו וכשמגיע לשורה הראשונה, השורה נפתחת והוא נכנס, ואז יש שורה נוספת של אנשים והם אומרים שלא יתנו לו להיכנס בשום אופן, והיא רואה בחלומה איך שרבינו ממשיך והולך וכשמגיע לשורה שניה, השורה נפתחת, וכך הלאה, ושאלה את ר' נתן מה פשר החלום, ואמר לה ר' נתן שבדיוק כך הולך כל עניינו של רבינו, שרואים רק צעד אחד, ואין מושג איך זה יכול להמשיך הלאה, ואז רואים שנפתח עוד צעד, ועוד צעד, כך עניינו של רבינו, תסתכלו על אנשי שלומינו איך הם חיים בלי חובות, חיתנו עוד ילד ועוד ילד, והיה נראה שאי אפשר לעבור את זה, אבל עברו עוד צעד ועוד צעד, וגם עכשיו נראה שאין איך לסיים את החודש הבא, אבל הקב"ה עוזר ונכנסים עוד צעד פנימה, והכל על ידי לימוד משניות, וכי אתה תתפעל מהליצים שצוחקים על גירסת המשניות, גם אם אתה מוצא לך שאומר לך שהסתובב אצל מוהרא"ש ושמע מוהרא"ש שזה לא בדיוק כך, ולא אמורים לגרוס... אל תענה לו בכלל.

מה זה ברסלב אמיתי

יש לי הרבה פעמים שאנשים ניגשים אלי ואומרים לי שיש להם גיס או מחותן מברסלב, ואז הם אומרים לי תמיד שההוא מברסלב אמיתי... אני לא עונה כלום, אבל אני מבין מה הם רוצים להגיד לי, הם מתכוונים להגיד לי שהם לא סיימו פעם אחת ששה סדרי משנה בחיים שלהם, ולא סיימו פעם אחת ליקוטי מוהר"ן, אבל הם החסידים האמיתיים... בחיים לא סיימו מסכתא, בשנים הראשונות היה מוהרא"ש אומר שכל אלו לא סיימו אף פעם ליקוטי הלכות, ובשנותיו האחרונות היה אומר מוהרא"ש שהליצים האלו לא סיימו פעם

הדברים הנמוכים ביותר בטלפון, גילוי עריות ושפיכות דמים, ואת הכל הוא רואה כשמחביא את עצמו באין רואה, להבדיל אלף אלפי הבדלות יכול האברך לעשות כך כשהוא פותח את המשניות, קח את המשניות שתנקה אותך, ותנתק אותך מכל הכלים המאוסים.

המשניות מרגיעים את האדם

ד' עזר לנו והתקרבונו לרבינו בחדר היכל הקודש, מוהרא"ש כבר דאג לנו, והביא לנו חלה ומרק לנשמותינו, נתן לנו את הגמרא ואת המשניות, ללמוד ולגרוס, אם מבינים ואם לא מבינים, האברך מחכה לאוטובוס או יושב באוטובוס ואין לו מה לעשות, שיקח איתו את המשניות ויתפוס עוד פרק ועוד פרק, אברך מחכה בבנק או אצל הרופא, הוא יכול להשתגע ולהתעצבן, אבל אם יקח משניות הוא יהיה רגוע, אני רוצה להגיד לכם שמי שמתעצבן לא נהיה יותר רגוע עם השנים, ההיפך, כמה שהאדם מתבגר יותר הוא נהפך לאדם יותר עצבני, מי שלא מטפל במידת הכעס בנערותו, הכעס לא יעלם מאליו, לפעמים רואים נכדים שמתביישים ללכת לסבא שלהם, הוא פוגע בסבתא וצועק עליה, ואם היה לוקח משניות בנערותו הוא היה מרגיע את עצביו ומתקן את מידותיו, והיה מקבל ישוב הדעת ושכל מרובה.

משניות מביאים פרנסה

בנוסף לכל זה, הזוכה ללמוד משניות ירוויח גם פרנסה והרבה שכל שיוכל לחתן את ילדיו בהרחבה, אנשי שלומינו זוכים לחתן בהרחבה בלי חובות, אולי לא רואים את זה מבחוץ אבל זה האמת, כפי שמספרים על בתו של רבינו מרת אדל, שרצה פעם אחת לר' נתן במרוצה, שהיא חלמה חלום שאביה רבינו מגיע

למה שלא תלך הביתה לעזור לה, אחרי זה כשהילדים גדולים יותר, יכול להיות שהיא תשמח שתהיה קצת בחוץ... אבל בהתחלה כשיש ילדים קטנים אתה חייב להיות בבית, הרי זה הבית שלך, אלו הילדים שלך, אני לא רוצה לזלזל בשום ארגון חסד, אבל אסור שההתנדבות תהיה על חשבון הבית, אני לא יודע למה הארגונים האלו לא מכניסים בחורים לארגון, צריך לקחת בחורים יראי השם לארגונים האלו, הם לא מסוגלים לשבת בישיבה משש בבוקר עד עשר בלילה, מה הוא יעשה שלא זכה להתארס, חבל שהם לא רצים לעשיית חסד, אבל האברך שהתחתן צריך לשבת בבית, לעזור בבית, ולהקשיב בבית.

לא לנסוע לשבתות מחוץ לבית

היום יש שגעון חדש שנכנס אצל בעלי העסקים, שהם לוקחים את העובדים לשבתון, מה זה השיגעון הזה, הרי יש לך אשה וילדים, למה שתצא עם המעסיק שלך לשבת, ואל תשאל אותי למה אני נוסע לאומאן לראש השנה לבד, הרי רבינו אמר שחייבים לנסוע, ואני מעכשיו מתחיל להתכונן לנסיעה לרבינו ואני לא מסתכל על אף אחד בנוגע לזה, אבל האם בגלל שלבעל הבית של העסק יש מצב רוח לעשות את מה שאחרים עושים ורוצה לנסוע לשבת, אני צריך לרוץ אחרי השגעונות שלו, אם הוא רוצה שיעשה את המסיבה בשעות של העבודה, יום אחד במקום לעבוד נחגוג מסיבה במקום העבודה, אבל אף אחד לא יקח אותי מהבית, מאשתי ומילדיי, אם הבעל הבית באמת רוצה להיות איש טוב, שיתן לכל אחד שובר שיוכל לצאת עם אשתו לחופש, אני לא רוצה לתת עצות לאף עסק מה לעשות, אני מדבר כאן לתלמידי היכל הקודש, על פי העצות שקיבלתי ממוהרא"ש, אל

אחת לעבור על הפרשה על כל חמשה חומשי תורה, ואף שאנחנו עומדים בימי שישי הארוכים ואין מה לעשות ביום ארוך כזה, בכל זאת הם לא עוברים על הפרשה, אני כבר מתחיל לחשוב להאריך את התלמוד תורה עד שלש אחה"צ כדי שהילדים לא יסתובבו הפקר, אבל לליצים האלו אין זמן לעבור על הפרשה, ואם היו מקשיבים לעצות הצדיקים היו לוקחים את החומש כל יום, כל יום קצת עד שמסיימים, בתחילת ההתקרבות התחלתי משניות ולא התחלתי חומש בכל יום, כי באותה תקופה עברתי על הפרשה בכל יום שישי, ואחרי תקופה קצרה חשבתי לעצמי שאני לא רוצה להיות חכם ואני רוצה לציית, והיה לי קשה אבל התחלתי כל יום ללמוד קצת חומש, והיום אני מודה להקב"ה שיש לי צדיק שלימד אותי ללמוד כל יום חומש ומשניות וגמרא, השורפים את היצר הרע.

המשניות נגד נסיונות ולשלום בית

מגיעים עכשיו ימי הקיץ, הניסיונות נוראים אין קץ, אפילו שאני יושב בישיבה כל היום, ואני יוצא מהבית בבוקר מוקדם, וחוזר בלילה, בכל זאת אני כל יום חושב לעצמי האם בכלל מותר לגור כאן בעיר הזאת, ומה יגיד אברך שצריך לצאת כל יום לעבודה, ויושב כל היום במשרד, רבש"ע איך הוא יוכל להישמר, רק המשניות יוכלו לשמור עליו, והמשניות ישמרו על השלום בית שלך, זה ממש קוסמות ופלא גדול מה שלימוד המשניות עושים בבית, מה מעניין אותך כל החדשות וכל הפוליטיקות, תפתח את המשניות ותרגיש טוב בבית, בהתחלה כשיש לאברך ילדים קטנים אסור לאברך להסתובב בחוץ, הוא צריך להיות בבית בכל יום, היא יכולה לקרוס מהעומס, כל כמה דקות בוכה ילד אחר,

תגידו יפה בוקר טוב לאשה בבית, ולמה שלא תתעניינו בה בכל ערב איך עבר עליה היום, ואולי היא רוצה קפה, אל תהיה מסור כל כך לעובדים במשרד, אל תלך לקנות להם בכזו מסירות מה שצריכים, תהיה מסור לאשתך בבית, תקנה לה מה שהיא צריכה, זה נכון שכרגע היא מתלוננת כל הזמן ובוכה כל הזמן, אבל אם תתן לה כמה מילים ותתן לה קצת לב, תראה איך היא תשתנה, כי האשה היא כמו מראה למעשים שלך, אם אתה תתנהג ביראת שמים ותעשה תשובה על מעשיך ותבכה אל ד', תחזור הביתה ותראה איך הכל מאיר לך בבית, ואם ח"ו תיפול לחטאים תראה שלא טוב לך בבית.

להתפלל שהעצות של רבינו יכנסו בעולם

אני מבקש ממכם אל תתפעלו מהליצים, כי תמיד יהיה ליצנות על דברי רבינו, כי רבינו ירד לזה העולם בתנאי זה, כשבחור אומר שהתקרב לברסלב כולם צוחקים עליו, מה מצחיק כאן, כשאומר שהתקרב לכל משפיע אחר כולם מעודדים אותו, ורק על ברסלב צוחקים, אין מה לעשות עם זה, יש רק עצה אחת לבקש מהקב"ה ששמו של רבינו לא יהא מבויש בעולם, שהעצות של רבינו יכנסו לכל העולם כולו, שכל אחד ואחד יוכל ללכת לדבר עם הקב"ה ולהגיד לו: רבוננו של עולם אין לי אף אחד בעולם חוץ ממך, רבוננו של עולם תן לי ישוב הדעת, רבש"ע תעזור לי שאדע מה לעשות בעולם, רבש"ע תכניס בי שמחה, רבש"ע אני כל כך מתייגע עם ילד פלוני תעזור לי, רבש"ע מה אני יכול לעשות בעסקים, האם להמשיך לקנות ולהשקיע או לא, האם הבורסה תעלה או תרד, רבש"ע אני אובד עצות. את מי אפשר לשאול מה לעשות בפרנסה, האם ללכת ליועץ בפרנסה שרק יודע

תצאו מהבית, תישארו בבית ואל תלכו לאף מקום, אני לא מדבר כעת על קברי צדיקים, כמוכן שצריך ללכת לקברי צדיקים, ואם אתה צריך ישועה וקשה כעת בבית עם הילדים, תשלח את אשתך לקברי צדיקים ותישאר בבית לעזור... אני לא רוצה לזלזל באף אחד ובוודאי שלא באלו שמוסרים נפשם לעשיית חסד, ובכל ארגוני החסד, אבל אני רוצה שתדעו מה נכון לעשות, צריך להיות בבית, צריך לעשות את רצון השם, הקב"ה רוצה שיהיו בבית, שהשכינה תשרה בבית.

התבודדות העצה לשלום בית

יש אברכים שאומרים לי אני לא בבית כי נמאס לי להיות בבית, אני נגעל להיות בבית, כאן נכנס הסוד של רבינו, רבינו אומר שאם יוצאים קצת לטייל ומדברים עם ד' אפשר שיהיה נעים בבית, כשאתה יוצא לתפילת מעריב תדבר עם ד' כמה מילים: רבוננו של עולם תעזור לי, לא טוב לי בבית, אני לא מרגיש טעם טוב בבית, רבש"ע אני יודע שהכל מגיע מזה שלא שמרתי על העינים, תעזור לי שאוכל לשמור על העינים. כי כשהאדם לא שומר על עיניו, מתחילים להיכנס לו דמיונות לראש ומתחיל לחשוב שהיה יכול להתחתן יותר טוב, ומתחיל להרהר על הנישואין שלו, למה הוא הסכים לשידוך הזה, במקרה הזה חייבים לצעוק אל הקב"ה בע' קולות, רבש"ע כל כך מר לי בבית, אני רואה בה רק חסרונות, רבש"ע תעזור לי שיהיה לי נעים, תעזור לי שאוכל להגיד לאשתי מילה טובה, שאוכל להגיד לה בכל יום בוקר טוב לכל הפחות כמו שאני אומר כל יום בוקר טוב למזכירה ה"י. אני יודע שהמשפט הזה שאמרתי דוקר כמו מחט, ויש אנשים שיגידו לי למה אני מדבר כך, אבל אני אומר לכם את האמת בפנים, למה שלא

ישע"י ב"ר משה ויש עוד הרבה צדיקים, ואמרתי להם שאני לא יכול בכלל להידמות לצדיקים האלו, הרי הצדיקים היו כל כך גדולים, מספרים על צדיקים בדורות הקודמים שאמרו על הצדיק ר' ישע"י שהוא בבחינת אדם הראשון קודם החטא, ובחיים לא פגם בכרית, ואני מרגיש כל כך רחוק מהצדיקים האלו, אבל רבינו מגיע ואומר לנו שגם אנחנו יכולים להיות צדיקים, על ידי התבודדות וגירסת משניות, אם נספר להקב"ה את מה שיש לנו על הלב נוכל להיות צדיקים, נספר להקב"ה שבלב שלנו יש מצוקה על הפרנסה, ובלב שלנו יש רצון להיות ירא שמים ויש רצון לשלום בית, ויש רצון להיות מרוצה בבית, האברך חושב שאם אשתו תהיה לבושה כך וכך רק אז הוא יהיה שבע, זה דמיון גדול, כי האברך יהיה מרוצה רק אם ילמד תורה ואם יבקש מהקב"ה, אני לא יכול לדבר יותר מדי, אבל תבינו מבין השורות למה אני מתכוון, התורה נקראת 'אילת אהבים ויעלת חן', רק התורה הקדושה יכולה להביא לאדם שובע פנימי ואהבת אמת.

לא לשגע את האשה

אם משגעים את האשה ומבקשים ממנה שתתלבש כך ותלך כך, בסוף יבכו על זה, כי אם לוקחים אשה תמימה ומכניסים בה השגות, היא כבר תיכנס לעולם אחר, ויהיה קשה להוציא אותה משם, אנחנו מבקשים מהקב"ה 'שבענו מטובך', רק אתה יכול להשביע את נפשי, רק על ידי שהאדם ילך לבקש מהקב"ה שיתן לו שובע פנימי, רק אז הוא יהיה שבע, וכשנכנס לאדם כל המחשבות של ליצנות, שיגיד את כל זה להקב"ה, רבש"ע אני חושב כל מיני מחשבות שאין כלום בדיבור עם ד'.

לתת עצות לאחרים ולא יודע בעצמו לעשות פרנסה, הרי אין למי לפנות כי אם להקב"ה, למה שאלך למישהו שימכור לי סגולות לעשירות, אם זו באמת סגולה לעשירות למה הוא מוכר לי את זה, הרי אם יחזיק את זה לעצמו הוא יהיה עשיר בעצמו, ועל כרחך שאין שום סגולה ושום עצה, יש לנו רק את העצה של רבינו, עצה כל כך פשוטה של דיבור עם ד'.

תמימות ופשיטות

למדנו היום בדף האחרון במסכת מכות, על המעלה החשובה של תמימות, הולך תמים ופועל צדק, אין משהו יותר גדול מללכת לדבר עם הקב"ה בתמימות ופשיטות, רבש"ע אני צריך פרנסה, רבש"ע היום כבר הראשון לחודש, ואני שוב חייב לשלם שכר דירה, רבש"ע החודש הקודם נגמר ועוד לא שילמתי הוצאות החודש הקודם, ואני כבר חייב להתחיל לשלם את החודש הבא. סיפר כאן אברך שאשתו ביקשה ממנו כסף והוא אמר לה שהוא כבר דיבר עם מישהו על זה היום ועוד מעט יגיע כסף, והיא שאלה אותו עם מי דיברת, וענה לו שהוא דיבר עם הקב"ה, זה סיפור כל כך אמיתי ותמים, והיום כשמישהו מספר את זה צוחקים עליו, אבל אם ימצאו סיפור שמישהו אמר ככה לפני מאה שנה, מיד יגידו: האנשים של פעם היו מלאים בתמימות. למה שאנחנו לא נהיה האנשים של פעם, בואו גם אנחנו ונדבר בתמימות אל הקב"ה, היה שווה לי לבוא היום לשיעור במאנסי רק כדי לשמוע את הסיפור הזה.

על ידי רבינו נוכל להיות צדיקים

אנשים שואלים אותי למה אני צריך את רבינו, הרי יש את הצדיק הקדוש ר'

שלו ונכנסים לו שאלות וקושיות אולי כל העצות האלו לא נכונים הרי יש עוד צדיקים וכו', וברגע אחד הוא יכול לעזוב את רבינו, ולכן הוא רוצה לחזור לכאן לישיבה ואם יהיו לו קושיות כאן בשיבה הרי הוא כבר נמצא כאן ולא יעזוב את המקום, אותו דבר זה כששולחים את הילדים למוסדות כאן, גם אם נכנסים למוח כל מיני קושיות ובלבולים, הרי הילדים כבר לומדים כאן במוסדות, אותו דבר בנוגע לאומן, קודם כל תעשו כרטיסים ותזמינו מיטות, וכבר תהיו בדרך... זה נכון שזה עולה כסף, אבל עשיתי חשבון בבית וראיתי שאין לי שום הוצאה אחרת בבית חוץ מזה, כי עשיתי חשבון שאף שעלה לי כשמונה אלף דולר לחתן את הבן שלי, אבל עשיתי חשבון שבין כה הייתי משלם לו את הבגדים האלו במשך שנתיים שלוש, זו לא הוצאה של חתונה, זו הוצאה של כל ילד בבית, ההוצאה היחידה שיש לי זו הנסיעה לרבינו, אסע השנה בעז"ה עם חמישה ילדים, חוץ מהילדים הנשואים, ב"ה שאצלינו הילדים לא מתחתנים מאוחר, והילדים מתחתנים לפני גיל שלושים... ויש לי עוד חמישה ילדים שלא נשואים שנוסעים לאומאן לראש השנה הבא בעזרת השם.

הסוף יסתיים טוב

כשאני נוסע עם הילדים שלי אני עושה חשבון שגם אם יעבור עליהם מה שיעבור במשך חיייהם, בסוף הם יחזרו לחינוך הזה, ותמיד יזכרו שיש רבי שיכול לתקן את כל אחד ואחד, כשאני נוסע עם הילדים שלי נסיעות ארוכות מוויליאמסבורג לקרית ברסלב, מדליקים להם ברכב כל מיני סיפורים מעניינים של דרשנים שאוהבים לספר סיפורים עם דרמה, וכשמגיע לקטע מפחיד שואלים אותי הילדים האם הסיפור

להתקשר לרבינו

ברוך השם יש כאן חבורה יפה מאוד בעיר מאנסי, אבל האברכים עוברים כאן מה שאני עברתי בתחילת ההתקרבות, יש כאן אברכים שיש להם הורים חשובים אבל הם בוכים בדמעות שלישי על זה שבניהם התקרבו לרבינו, והילדים האלו אוהבים את ההורים שלהם וזה כואב להם שלהורים זה כואב, הרגשות האלו משחקות עם נפש האדם, והאברך חושב לעצמו למה שאסע באמת לאומאן הרי אני סתם מצער את הוריי, ולא אכניס את הילדים למוסדות ברסלב כדי לא לצער את הוריי, ומצד שני האבא רוצה להעביר את החינוך הזה לילדים שלו, וללמד אותם לנסוע לרבינו לכל מחיר, אני זוכר שכשנתתי לכן שלי את השם 'נחמן נתן', אמרו לי חברים טובים, אנחנו לא מבינים אותך הרי בסוף תעזוב את ברסלב ותישאר עם השם הזה לתמיד, זה שם של ברסלב, ותנסה להתחבא ולא תדע מה לעשות... ולכן אני עושה עוד קשר לרבינו ועוד קשר לרבינו כדי שאני לא אברח מרבינו, עצם נתינת השם כבר לא עוזר היום לקשר את עצמינו לרבינו, כי יש היום אנשים עם נחמן נתן שעזבו את רבינו, צריך לקשר את עצמינו ולא להתפעל מהליצים.

ההוצאה היחידה היא הנסיעה לאומאן

לפני הרבה שנים למד כאן בחור בישיבה, וההורים שלחו אותו לישיבת מיר בארץ ישראל שלא יעלה לכאן לישיבה לשמוע שיעורים, אבל הוא ישב בישיבת מיר ולמד כל יום שעות ארוכות דרך הלימוד ואני דיברתי איתו כמעט כל יום, יום אחד הוא מתקשר אלי ואומר לי שהוא עשה כרטיס חזור ולא ממשיך שם בישיבה, שאלתי אותו, מה קרה, הוא אומר לי שכשהוא יושב בישיבה

מפחיד, ואף אם יש ליצנות אנחנו לא מתפעלים מזה, כי על כל הצדיקים עשו ליצנות, ד' יעזור לנו שבזכות הצדיקים ובזכות התורה הקדושה נזכה להכין את עצמינו כראוי לקבלת התורה, כל מי ששומע את השיעור יקבל על עצמו לבוא לקראת הקיבוץ בשבועות עם סיומים.

הולך להסתיים טוב, כי אם לא מסתיים טוב הם לא מוכנים להמשיך לשמוע, וגם אם כרגע הסיפור מאוד מפחיד, לא איכפת להם להמשיך לשמוע, בתנאי שזה יסתיים טוב, אותו דבר זה איתנו, אם הסיפור יסתיים טוב אנחנו מוכנים לעבור מה שנעבור, וכשאנחנו לוקחים את הילדים לרבינו אנחנו יודעים שבסוף זה יסתיים טוב אף אם באמצע יהיה קצת

מלוה מלכה מוצאי שבת התוועדות עם בחורי הישיבה ויק"פ תשפ"ו

הוא ימצא שם את האושר והוא יהיה מרוצה, וכשהגיע לשם וחיפש את האושר והסתובב עם המצלמה שלו תחת הגשר ובכל מקום מעניין, הוא מצא שם אדם חכם שאמר לו: מה הגעת לכאן לתפוס תמונות ולחפש את האושר, אני חלמתי שאצלך בבית יש את האושר תחת התנור, והיהודי נסע הביתה וראה שיש באמת אושר בבית.

• בעולם רגילים לספר שהוא חיפש כסף תחת הגשר, ובסוף מצא שהכסף תחת התנור אצלו בבית, והיהודי השני חיפש תחת הגשר ומצא גם שם אוצר, ובסוף הם אירסו את ילדיהם יחד, אנשים עירבבו כאן שני סיפורים, יש את הסיפור שסיפרתי קודם מרבינו שאנשים חיפשו את האושר במקום רחוק, ויש את הסיפור שיש במדרש

• במוצאי שבת מספרים סיפורי צדיקים, ואנשים מספרים סיפור ידוע עם חלום על אוצר שתחת הגשר, אנשים שינו את הסיפור וכו', אבל הסיפור הזה מגיע מרבינו, ואני אספר את זה כפי שרבינו סיפר את הסיפור, בעולם מספרים את זה על כסף, ורבינו סיפר את זה על שמחת החיים, צריך לזכור שאם יש כסף ואין שמחה, אין כלום.

• והסיפור הולך כך, שהיה פעם יהודי עני, והיה מאוד שבור, אז הוא חלם לעצמו בדמיונותיו שצריך לנסוע לאן שהוא, לא מדובר בחלום שחלם באמת בחלום הלילה, אלא בדמיונות שחלם לעצמו, ומי שקרא את הסיפור חשב שמדובר באמת במישהו שחלם... בקיצור הבן אדם חלם לעצמו שאם הוא יסע ללונדון

אדם מתבגר ורואה שהוא לא יכול לעשות כלום.

השבוע יש חג גדול בברסלב, כי ראש חודש ניסן הוא יום הולדת רבינו, הגמרא אומרת במסכת שבת פז: שבראש חודש ניסן ניתנה עשר עטרות, והכוונה לעשרת מזמורי תיקון הכללי שנתגלה על ידי רבינו שנוולד בראש חודש ניסן, כבר דיברנו בליל שבת בחשיבותן וגדולתן של עשרת המזמורים ודיברנו בחשיבות שיש להתפלל דווקא בבית מדרש ברסלב, ובחשיבות שיש כשנותנים למישהו אחר את התיקון הכללי, הרי אפשר להציל את נפשו מרדת שחת, כמובן שיש הרבה התנגדות על כך, אבל אנחנו נעשה את מה שנוכל לעשות.

רבינו סיפר פעם [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ו], שזקינו הבעל שם טוב הק' סיפר שהיה פעם מלך שהניח אוצר גדול באיזה מקום, וסייב סביב האוצר חומות, אבל החומות האלו היו רק באחזית עיניים, והיה נדמה לאנשים שיש שם באמת חומות וקשה לשברם, חלק מהאנשים חזרו תיכף, וחלק מהאנשים שברו חומה אחת וכשבאו לשניה חזרו לאחוריהם, וחלק מהאנשים שברו חומה שניה אבל לא יכלו לשבור את השאר, עד שהגיע בן המלך שהבין ברוב חכמתו שהכל באחזית עינים, ואמר: אני יודע שכל החומות האלו הן רק אחיזת עינים ואין שום חומה כלל, והלך לבטח ועבר את כל החומות. הנמשל הוא שרבינו הוא אוצר גדול מאוד, ונראה שיש חומות ומניעות סביב רבינו, אנשים חושבים מה יקרה אם אתקרב לרבינו, מה יאמרו עלי ומה יחשבו עלי ומה יגידו עלי, אבל הכל אחיזת עינים, כשמתקרב הוא רואה שלא קרה כלום.

[ויקרא רבה כ"ז א'] על אלכסנדר מוקדון עם מלך בני אפריקה, עיי"ש.

• רבינו מלמד אותנו שלא נחשוב שהאושר נמצא במקום אחר, נחפש את האושר אצלנו, בחורים יקרים, אתם עוד צעירים, ולפעמים נכנסת מחשבה לראש שרק הבחור השני שמח, ורק במשפחה ההיא יש שמחה, וחבל שלא נולדתי במשפחה פלונית, וחבל שאני לא יכול ללכת לגור במקום פלוני, וחבל שאני לא יכול להתלבש כמו שמתלבשים שם, כי שם מאוד מרוצים, ולכן אנחנו צריכים לנסוע לחפש את האושר אצל רבינו, ורבינו מראה לנו שאין שום אוצר במקום אחר, לא בלונדון ולא בווינה, האוצר אצלנו בבית, ורק עם אמונה והתבודדות זוכים לזה.

• צריך לדעת שהקב"ה מנהל את עולמו עם חשבון מדוקדק, ואין על מי להתלונן, אצל אומות העולם שלא חיים עם אמונה, רגילים להתלונן על כולם, מתלוננים על ההורים ועל המורים, ומאשימים אותם שבגללם קרה מה שקרה, ובגללם היה לנו ילדות קשה וכו', הרי הכל מהקב"ה, הקב"ה עשה ועושה ויעשה, מי שמדמיין לעצמו שיש מישהו שיכול לעשות משהו בלי הקב"ה אלו מחשבות של כפירה, אף בן אדם לא יכול לעשות שום דבר לבד, הקב"ה נתן לנו זכות שאנחנו יכולים לשמור שבת ואנחנו יכולים להניח תפילין, הקב"ה נתן לנו זכות לעשות טובה ליהודי אחר, הרי הכל מהקב"ה, אנחנו לא עושים כלום, בן אדם חושב לעצמו אני ילך לגור לשם, אני הולך להשתדך עם פלוני, אני הולך להיכנס לעיסקה הזאת, הרי הכל מהקב"ה, לפעמים בהתחלה בן אדם חושב שהוא עושה הכל, אבל עם השנים הוא מגלה בעצמו שהוא לא עושה כלום, הכל זה הקב"ה, הבן

גבינה טעימה, אבל אנחנו הולכים הביתה עם ההחלטה ללמוד כל יום ח"י פרקים משניות, ולומר כל יום את ה'יום תהלים', מהיום אנחנו נאזין יותר למגידי השיעור ולעצות שיש להם מרבינו, ד' יעזור לנו שנוכל לעזור גם לאחרים, כי אם אנחנו נתחדש בעצות של רבינו, הכל יבער בנו מחדש ונלך להפיץ את העצות של רבינו.

אני רוצה לחדש שוב את המנהג שהיה נהוג פעם אצלנו בישיבה, שכל פעם שמישהו עלה לישיבה אם זה בחור או ילד או אברך, היו ניגשים אליו לתת לו שלום עליכם ולדבר איתו כמה מילים, מגיעים עכשיו ימי הקיץ, ובימי שישי יתחילו לראות הרבה אורחים שמגיעים לקרית ברסלב למקווה, לפעמים מגיע אבא עם כמה בחורים, צריך לתת להם שלום עליכם ולשאול אם צריכים משהו, אולי קפה או עוגיות, ככה תכבדו את שמו של רבינו, זה מצוה גדולה לתת יחס לאדם, וזו הפצה גדולה יותר מאשר לתת לו כרטיס או קונטרס, כי כשרואה איך חסיד ברסלב מתנהג, בכזו דרך ארץ ולבביות, הוא גם ירצה להיות כך.

אתמול ביום שישי הגיעו שני בחורים לישיבה כדי לאסוף כסף, ואני לא יכול לעשות כלום כי כולם יסתכלו והם יתביישו, אבל לא הבנתי איך אף בחור לא ניגש אליהם להתייחס אליהם ולתת להם מילה טובה, ואגב גם לתת להם איזה כרטיס, הרי הבחורים האלו שברו כבר כמה מחיצות שהצליחו לעלות לישיבה, למה לא לגשת אליהם ולדבר איתם איזה מילה, לא הבנתי למה אף אחד לא ניגש אליהם, מה קרה כאן, למה נהיה כאן מקום כזה יבש, הבחורים האלו לא צריכים את הדולר, הם רוצים לשמוע איזה מילה, הם מחכים

• ברוך השם היתה לנו כאן שבת נפלאה עם בחורי הישיבות, הבחורים כאן לא מתביישים עם רבינו, ולא צריכים להתחבא כשאומרים תיקון הכללי, כשאני הייתי בחור הייתי צריך לסמן לעצמי בתהלים איזו מזמורים הם של תיקון הכללי, גם אני וגם ידידי המנהל ר' אברהם משה, אמרנו כל יום תיקון הכללי, אבל פחדנו שלא ידעו מזה, ברוך השם שהבחורים יכולים ללמוד כאן בישיבה ולא צריכים להתבייש שהם גורסים בכל יום ח"י פרקים משניות, ולא צריכים להתבייש שהם אומרים כל יום את ה'יום תהלים', הרי בכל הישיבות יש בחורים שכל כך רוצים לומר תהלים, אבל זה לא מקובל שם, שם מקובל להיות בחור חריף עם לומדות, ברוך השם שכאן אצל רבינו הולכים בתמימות ופשיטות ואומרים תהלים ומשניות.

• בחורים יקרים, מתחילים מחר חומש ויקרא, מי שרוצה חיים טובים שיתחיל מחר ביום ראשון ללמוד עד שני, וביום שני עד שלישי, וביום שלישי עד רביעי וכן הלאה, ללמוד כל יום קצת חומש, שנים מקרא ואחד תרגום, מי שמתחיל עכשיו יהיה לו יותר קל כי מגיע פסח באמצע ויש הפסקה, חז"ל אומרים שמי שעובר על הפרשה בכל שבוע מאריכין לו ימיו ושנותיו, יהיו לו חיים ארוכים וטובים, כמו כן אנחנו נתחיל שוב השבוע בלימוד משניות, כי בניסן נברא העולם לר' יהושע, ואנחנו נבראים מחדש, איך אדם יכול להיברא מחדש, על ידי לימוד משניות, אפשר להיות אדם חדש לגמרי, אנחנו נתחיל להגיד מחדש כל יום את ה'יום תהלים'.

• כשאנחנו הולכים משבת כזאת אנחנו חייבים ללכת עם משהו ביד, זה נכון שהיה כאן אוכל טעים, ואפילו עוגת

אנשים, צריך לעבור שם עם גליונות וקונטרסים וכרטיסים, לזכות אנשים עם העצות של רבינו, ד' יעזור לנו שנוכל להפיץ שמו של רבינו ועל ידי זה להתכונן לביאת משיח, על ידי הפצת ספרי רבינו נביא את משיח צדקינו.

- אני רוצה לפייס את הבחורים שגרים כאן קרוב בקרית ברסלב, אני גר בויליאמסבורג, ואני צריך לנסוע כמה שעות הביתה, אתם יכולים להישאר כאן לרקוד כמה שעות עם המנהל, אבל אני חייב לברך ברכת המזון וללכת, א גוטע וואך.

שמישהו יגיד להם משהו ויתן להם את הטלפון ויוכלו להתקשר אחרי זה לדבר מהעצות של רבינו, אני מבקש ממכם כשאתם פוגשים מישהו תדברו איתו מילה, תשאלו איפה הוא לומד, תגידו לו שיש לכם בן דוד שלומד שם, כנראה שיש לכם בן דוד בכל ישיבה... אם תצליחו לקרב בחור אחד לרבינו, הצלתם בזה דורי דורות של אנשים.

- מגידי השיעור צריכים לדבר עם הבחורים ולסדר להם את ימי השישי להפצה, כי זמן כניסת השבת נהיה מאוחר, וכל האיזור סביב הקריה, הקאנטרייס בהרים, הכל מתמלא עם

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

- פנימי -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש

בני ברק יצ"ו